

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Egész évre 8 K
 Fél évre 4 -
 Negyed évre 2 -
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felélős szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.
 Lapfajladonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
 Ernő könyvkereskedése Alsórendva.
 A nyitási sors egy korona.

Vakáció végén.

Alsórendva, 1911. szeptember 2.

A kéthónapi iskolai szabadságnak vége van. Újra az a gyötör gond toladózik a szülők lelkébe: mit csináljanak a fiakból? Mindegyik lelkében az a vágyakozás él, vajha az életben dús kamatait hozná meg az áldozat, melyet a szülők oly sok küzdelemmel gyermeikéikre költenek.

Az élet nehéz. Napról-napra drágul a kenyér. Megszerzése egész embert kíván. Erőset, aki nem fárad el az élet küzdelmében, ügyeset, aki e harcban nem marad alul, hanem aki az életét széppé, gondtalanú tudja varázsolni a pénzszerzés örömeiben. A gyermeiket szerető szülők főhásos sóhajaiban ott vergődik az a gondolat: vajon milyen pályára adják szívük magzatát, hiszen a pálya jól megválasztásól irányított jobbra a szerencse is.

Az elhatározás pedig nem könnyű. Itt is, ott is a panasz, hogy az, meg amiaz a pálya tulzsuft. A túlekedés, a protekciójajszja nagy mérve, a haszatalan kilencelész sikertelensége szinte mementóképen figyelmeztetik a szülőket: ne add a fiadat jogásznak, mert okleveles ügyvédnek mennek el napidijasoknak, ne add tanárnak, mert ezrelve vannak állás nélkül, ne add hivatalnoknak, mert egész életén át a gyötör gond lesz a része.

Nagyon hátalan munkát végez az a szülő, aki a gyermek sorsát a véletlenre

bizza, a gyermeket hajlama ellenére valamely pályára erőszakolja. Ezekből lesznek a tucatemberek, akiket az egyre súlyosbodó élet megöröl, mert rajtuk az erősek, a tehetségesek keresztül gázolnak. A gyermek lehet okos, meggyőző szót inténi, de göröcsően ragaszkodni a magunk akaratahoz a gyermek hajlama ellenére, végzetserű.

Az a régi rendszer, mely csak a hivatalnok tudta és látta urnak, ma már mulófélyben van, mert annyi hivatalnok nyomorusága igazolja, hogy a titulus miatt nem szabad és oktalanság lenézni a kenyérszerző mesterember szerszámát. Nem különösen akkor, mikor a produktív munka értéke egyre növekedőben van.

Mindenütt keresik és megfizetik a képzett iparost. Ennek a tere az egész világ, a hivatalnoknak pedig rendszerint csak a hazai hatóságok szobái, ahol a diplomás emberek kálváriát járnak, csakhogy egy darabka kenyérhez jutassanak.

Oktalanság a titulusért egy egész életén át nyomorogni. Olyan titulusért, amely ma már okos emberek előtt nem is imponál, mert a dolgozó munkásban épolyan hasznos polgárát látja a hazának, mint aki szellemi képességeivel szolgálja a köz javát.

Aki tehát erőszakolja a gyermekét az iskolába a diploma után s nem törődik azával, hogy a vergődő, bukdácsoló gyermek mint válik tucatebberré diplomával a kezében, az a szülő a pénzt az ablakon dobta ki és egyben keserű sorsát ásta meg

annak, akit szeret. — Ma, mikor a technikai pálya nagy jövővel kecsegett még a mi agrár-államunkban is, szeretőik a szülők figyelmét odairányítani, hogy fiaknak technikai pályát válasszanak, feltéve, hogy fiainak erre kedvük, hajlamuk van. Nem ritka esetek, hogy diplomás emberek hagyják ott az iroda íróasztalát és váltják fel a kalapáccsal, pőrőlyel, vagy a métsáros taglójával. A pápai ügyvédből lett suszter példáját követik már a nyomoruságot megúno hivatalnokok, akik azt látják, hogy az ügyvédi klienturából csak egyesek élnek gondtalanul, a tanár egész életén át kinlódik, míg bejut a VII-ik fizetési osztályba, az orvos kénytelen menekülni a nagyvárosból falura, mert egy házbán 2—3 konkurenciája van s a kenyérszerzés annyi piszkos harcot, annyi ellenséget csinál.

Látjuk, tapasztaljuk, hogy a kishivatalnok sorsa pedig valóságilag kétségbeeszt. A kor megköveteli tőle az igényes életet, fizetéséből nem bír haladni az áramlattal, amit aztán a nyomasztó adósság követ. Egy egész élet végződése vált ki szomorú panaszkodásokat a jobb sorsra méltó emberek lelkéből, amelynek eredménye: sokszor az élettel való meghasonlás.

Nem mondjuk, hogy valamennyi iparos sorsa maga az Eldorádó. De az bizonyos, hogy inkább nyílik alkalom a pénzszerzéshez az ipar terén, főleg nálunk, ahol az ipar kezdetleges s így a jó munkást keresik, mint a hivatalnokai térer, ahol az állam-

Detektív-história.

lra: **VLAY IMRE.**

Szeretek kora nyári reggelein a ligetben sétálni. Oly kellemes, mikor az ember nem hallja a nagyvárosi zsvait s nem ütözik minduntalan ló-túró emberekbe.

Egy deris reggelén, jól szelelt Cuba-szivarral a számban (ejnye, ezért a pénzért havannát is mondhatna volna), elgondolkozva sétálok az uton. Egyszer csak — nem tudom, mi okból — felélek s mit gondol a szives olvasó, mit látok? Látom, hogy a szelid reggeli szellő (vagy amint az újabb lirikusok mondják: lebeny) egy felakasztott nöszemény holttestét lengeti. Megborzadom. Egy ideig dermedten álltam ott, majd magamhoz térve rendőrt szaladtam.

Néhány per múlva ott voltunk a helyszínen Szaglász Sebő detektívt, ki véletlenül a környéken szaglászott. Milyelt a lógó hulla közlébe értünk, két karját elém terjesztve így szól:

— Várjunk csak, ne taposkú el a nyomokat!

Ő kétrét görnyedve vizsgálódott a pázinton. Körülmélyesen megvizsgálta mindent. Kikutatta a holttest zsebeit, aztán leemelte a fáról. Szíjjal volt felakasztva. Majd felvett a fű közül egy kis pálinkás üveget, nézte s szomoruan felsóhajtott:

— Egyéb semmi!
 — Hát ez mi a fránya? — kiált a detektívtől jórindó, cipőfély rugdalva egy csont pipaszopókát.

Szaglász odalép, felveszi és vizsgálja. Arcán a meglepődöttség egy viláma cikázik át.

— Menjünk, — mondta és zsebredugta a két tárgyat. En melléje szegődtem.

— Mi a véleménye az esetről? — kérdzttem.
 — Reggeli előtt semmi! Ha kiváncsisága reggelim utánig is eltart, ugy tartsoo velem!

Betértünk egy közeli vendéglőbe. Szaglász, mint aki jól végezte dolgát, hatalmasan evett. En türelmesen vártam a végét. Mikor mindent bepakolt, zsebében kényelmesen hátraidőlt s fogait piszkálva, egyedülű ábrázaltat kérdezte:

— Mit akar tudni?

— Lehetőleg mindent. Mert az eset roppantul érdekel, mivel éppen beleillik egy most készülő regényembe. Egyszermind pedig van szerencsem magam bemutatni: Valver-My vagyok, a ponyvairódomal nagymestere!

— Ugy? Igazán örüök! — szóló ő. — No, hallgasson ide!

— Hallgatok.

— A dolog egyszerű. Büntény történt: a gyilkos egy rakparti behajzó, kinek előre törő, erős állkapcája van. Nagyon vérmes, a bal szem-

foga hiányzik. Lábatjárás közben szétveti, mint a hajósok s jobb lábára kissé sántít. Magas, erőteljes ember és sok pálinkát iszik. Ez a személyleírása!

— Hihetetlen! — kiáltottam.
 — Ha nem hisz, fojjon hozzáz ma este pont 10 órákor: én fogadok önnel, hogy céljére a hívóson lesz a gyilkos.

— De honnan tudja ténneked?

— Majd azt ma éjjel mesélem el az én rendes kávéházi asztalomnál. Most pedig ajánlom magamat! Itt a címem! — szóló s kezembe nyomott egy névjegyét.

Zsebredugtam a papíros s elbucsztam. Otthon megnéztem a névjegyét s legnagyobb meglepetésemre Csapó Gábor nevű olvasók le róla. Csapó Gábor, Budapest, Külsőgyár-utca 12, kapualj balra, — olvasom. Ez is valami furlang lesz, — gondoltam. No jó, menjünk és keressük Csapó Gábert Külsőgyár-ú. 12, kapualj balra.

Zörgetek a kapun. Semmi felelet. Még egyszer és erősebben zörgetek. Most is semmi. Harmadszor is, de legerősebben zörgetek. Csoszogás, kutyanyörgés, kapunyitás.

— Itt lakik kérem Csapó Gábor ur? — kérdtetem attól, a rosszul öltözött alaktól, ki kapott nyitott.
 — Itt, — volt a lakonikus válasz.

A helybeli magánpolgári leányiskolában használándó összes **tankönyvek** megrendelhető Balkányi Ernő könyvkereskedőnél Alsórendván.

nál éppen úgy, mint a megyénéél, városnál igazán nagy küzdelemmel jut az ember kenyérhez. Ha meg is van az a protekció, amely gyermekeinket hivatalba juttathatja, meg kell gondolni, hogy az iparosnak, a kereskedőnek nem kell protekció, őt a pályáján munkájának értéke viszi előre, amely öntudatnak is becsesebb, mint az, hogy kilincselés, protekcióból lettünk valaki.

Am nem higyük, hogy az iparos képzettség nélkül is emberrel lesz. Igen, végezen az a fiú iskolákat, mert ma az iparos is csak úgy tud existenciát teremteni, ha értelme, képzettsége van, amellyel fizetése szellemi életét irányíthatja. Nem a rossz, a hanyag tanulókból lesz jó iparos, hanem a jó tanuló, a pályáját kedvelő ifjúból, akikben van értelmi fejlettség ahhoz, hogy mesteriségét művészi fejlessze.

A pályaválasztó szülők és gyermekek gondolatvilágát szeretnők megváltoztatni a produktív pálya megszerettetésével.

Ez a pályát választó ifjúnak szerencséje s mindnyájunknak öröme volna.

Utazások Alsölendván.

Irtá: AI-SÖLEN-DVAY.

III. ut.

Egy szép reggelén a szokásos felszerelésünkkel, buszúttól szolgám és én elindultunk harmadik kirándulásunkra. Ezuttal Hosszafalu felé csónakútnak öszerzerakható kauscsk-csónakunkkal a portengeren. Egy jól szelelt szivarral a számban kejelegve fűrszítottam magamat az öndus reggeli levegőben és az éppen arra haladó szekér által felvert porban. Egyszer csak gyönyörteljesen felkiáltok:

— Te Piku, hatalmasan fejlődik ez a ti Lendvátok! Mit szólsz hozzá?

— Aszdom, — hagyta rám ő.
(Igaz, azt elfelejtettem megmondani, hogy szolgámat Pikunak hívják.)

Eközben lassan, de biztosan haladtunk.
— Fejlődünk, fejlődünk, Piku, — szóttam tovább gondolataimat, inkább magamnak, mint neki beszéve. — Lásd, már kezd szülni a vilámlvilágítás is. Apropos Piku! Hány lángot veszel? Mert most ez az aktuális.

— Hozzá akarok menni, — szóltam.
— Hát jöjjön be!
— Foglalja el a székét, én majd az egy széleire ülök, — szólt biztatón.
— De kérem, én nem érek rá itt ülni, mert én Csapó urat keresem. Legyen szives, vezessen hozzá, vagy hívja őt ide!
— És mit akar náda?
— Semmi köze hozzá! — csattantam fel.
— Pedig jól tenné, ha megmondaná, — szólt fenyegetően.
— És mi lesz, ha nem mondom meg?
— Majd mindjárt meglátod, ficsúr! — kiáltott felugorva.
— Oh-ho-ho, fiatalember, várjunk csak! — szóltam kedélyesen, egy jóképű revolvert tartva az orra elé. — Most pedig, mivel idáig szerencsésen eljutottunk, hallgasson ide, barátom! Ha két perc múlva nem beszélék Csapó ural, egy pár lyukat ütök a bőrnél! Ein, zwei, drei, siessten!
— Hahaha, nagyszerű, erletes, pompás, kolosszális!

● Meghökénve néztem emberemre. De rögtön felderíttem, mert a hangról Szaglásra ismertem.
— Az ördögbe is, milyen bolondot csinál az emberből, — szóltam rezignátnan.
— Ne haragudjék kérem, de ki akartam próbálni áruhámát, meg az ön bátorságát. De most dolgom!

Végigjártunk már három vagy négy külvárosi korszomát. Mikor az ótdókbe benyitottunk, Szaglás megszorította a káromat és a fülembre sugta:

— Micsoda lángot?
— Hát villám-lángot.
— É-én? Én nem szoktam lángot venni.
Mer én lámpabelet szoktam venni. Aztán ha kő, hát meggyújtom, oszt lesz láng.
— Piku, te nem értesz engem!
— Nem-e? Hát home!
— Ne beszélj vissza, mert kidoblak a csónakból, aztán a porba viszed. Ez pedig még egy Lendva-utazónak sem dicős halál!
— Hát dobogjon ki; én mégis csak ammellett maradok.
— Nem doblok ki, inkább én is kiszállok. Evez csak a járda szélehez!
Kiszálunk. És a járdán mendegéltünk kifelé.
— Mondt te Piku, ki ültette ide ezeket a fákat?

— Hát ki? Hát a szépítő egyesület!
— Nagyszerű! Hát az is van?
— Hát persze, nem uvvan én it, mint szegény helen!
— Ej, ej, — szóltam elgondolkozva. — Hát az a szépítő egyesület szokott szépiteni?

— Náná, nem szokott! Hát nem szokott?
— Hát szokott?
— Hát home!
(Megjegyzem, ezt a beszédmodort a Piku tölem lesté el.)

— Hát én elhiszem, hogy szokott, de nem szok szépiteni!
— Má hunnajd gondoljja?

— Nézz oda, Piku, — szóltam, miközben úgy mutattam a dr. Révay-villától a Bors polgártársunk házáig húzódó utestre, mint Pompejus Cézár holttetejére. — Nézz oda aranyos fiam, nézz oda! Mit látsz?

— Látok piszkot, rendetlenséget, gíz-gazt a járdán és a szélnél. A gaz benővi a járdát, a gíz dettó, a piszkot elrepi a járdát, a szemét dettó. Az ember gyerkőkre rádfil a kerítés, meztelen lábát megcsipli a csalán, az óvval...

— ...a szépítő egyesület csak szokott szépiteni, — vágtam kúzbé.
— Nem!
— Micsodaaa?
— Ez nem gít. Téved a zur.
— Hogy-hogy?
— Hát úgy, hogy izé, no... Persze azt gonduták, hogy a nagy por mián nem mer senki ide kigyítni, aztán usse lássa meg senki.

— Ilt van!
Bementünk és helyet foglaltunk egy asztalnál. Szemkötő velünk három kétes alak ült szivarozva. Palinák ittak.
— Nézze, az a középső a mi emberünk, — sugta a detektiv.

Odanéztem s aztán megint Szaglásra.
— Az ördögbe is, — kiáltottam, — hiszen erre teljesen ráillik az ön személyeirasra!
Durva röhei hallatszotztál tőnk.
— Nini, a Szaglás szemfog! — kiáltottam bámulva. — Igen ám, csakhogy még hátra van a hajós-járas, meg a sántító láb!
— Újjon türelmesen, mert elárul bennünket! — mordult réam.
Rövid idő múlva a mi emberünk felkelt és kiment.
— Sántit! — leheltem igazatón Szaglás fülebe. — Ni, hogy szétveti a lábát!

Mikor amaz kiment, Szaglás odament a másik kettőhöz és én a következő párbeszédet hallottam:
— No atyafiak, hogy állanak az ügyek? Nincs valami gyanus „vitorla” (rendőr) a látóhatáron?
— Nem hinném, — szólt az egyik, — mert ha lenne, a „Vörös taréj” beszélte volna!
— Gondoltam, mert valamennyien ezen a tájon „csónakázok.” Pedig jó volna már „kihajozni”, mert egy „hüllöt” (detektivet) trombitált a „déli sark.”
— Ne beszélj. No, legfeljebb felszedjük a

— Hm, hát ezért engedik lapulevéllé, meg megívebbel belepni az aszfaltot!

Szolgám még nem is ért rá válaszolni, mikor az egyik házból egy falka malac és kecske tünt elő s ezek egész kedélyesen legelni kezdek a járdá lapulevéllől.

— Meg ezér ni, — felelte szolgám és rámutatott a legelő falra.

— Ideális állatvédelem! — kiáltottam és megfordítva csónakunkat, visszavezettük a város felé.

Nagy tűz a lendvai járásban.

Kerkanémetfalui katasztrófája.

Leégett a templom is.

— Saját tudósítónktól. —

A vörös kakas, mely különösen ilyen időtájban, a gabona behordásá és cséplése idején hol itt, hol ott üti fel vészes fejt, pusztulást, inséget hozva maga után, — vasnap délelőtti rettenetes pusztítást vitt véghez az alsölendvai járás egy virágzó községében. A csesztvéri jegyzőséghez tartozó Kerkanémetfalui község volt a rettenetes tüzeset színhelye, ahol az eddig kiderítetlen okból kitört vad elem három gazdának ugyszólván mindenét, házát, melléképületeit és egész évi termését felémészte. A tűz az éppen akkor teljes vehemenciával uralkodó szélviharon átcsapott a kálinvistiká templomára s az, mielőtt még megmenhthették volna, az összes berendezésével együtt teljesen elégett.

A borzasztó tüzesetről a következő részletes tudósításunk számol be:

Vasarnap, augusztus hó 27-én délelőtti 1/2, 12 órákor még javában folyt az iszenteszetel a kerkanémetfalui kálinvista templomban, mikor egyszerre valaki felverte a templom harangját s az egész falun villámgyorsan futott végig a hiób-hír:

— Tűz van! Tűz van!
A hatás leirhatatlan volt. Kerkanémetfaluban már esztendőkt óta nem fordult elő tüzeset, éppen ezért az emberek az első hír hallatára elviesztették a fejüket, eszevesztett futkórások keletkeztek az utcákban, mindenki úres kézzel szaladt a feketén gomolygó füstoszlop irányába. Két perc alatt üres volt az egész nagy templom.

vasmacskákat, aztán elszelünk; de ezt a szamarat itthagyjuk, mert még „csikó” (ujonc), ezt még nem lehet „bahajozni” (bevenni a kompániába), — szólt a mi emberünk célozva.

— Jó, de csak akkor „olvaszitjuk” ki, ha már elfogyott a „tökmag”. Inkább én is idejövök az öcsémnél, — szólt Szaglás, — hogy gyorsabban menjem!

— Nem „döngő” az öcséd?
— Dehogy, „dszentri”.
Szaglás odaintett. „Én is helyet foglaltam. — Hogy adták Lakatváron a kutyabört?” — kérdezte tőlem az egyik, amint leültem. (Ez a kérdés azt jelentette, mennyi időre voltát már becsukva?)

— Hármásával, — feleltem. (Három évig.)
— Mennyit vettél belőte? (Hánszvor voltát becsukva?)
— Egy köteget. (Egyszer.)
— De reménylen, voltát azóta is vásáron!
— Hogyne! A mitukor...
— Pszt, jön a „csikó”!

Mikor a Szaglás által lefestett alak az aszfalthoz újra lélt a detektiv előtte zsebéből a megrágt szópokát és élje te.

— Nézd örögem, megtaláltam a szópokádat. Embertünk láthatóan megdöbönt.

— Tudod, csak azért hoztam el, mert az ember ha megszokott egy örc, viszont eljogót, hát sajnálja. Gondoltam, majd megörzül nekí.

— Hol találtad meg? — kérdezte.

— Nem messze innen!

Mire a község lakossága magához tért első meglepetéséből, Tóth Györgyne lakóháza, ahol a tűz keletkezett, egy lángterev volt. Az összeseregelt falubeleik most lapoktat, létrákat és szőnyegokat kerítettek elő, meghozták a község egyetlen primitív kézfűrészdőjét is, de akkora egyenletlen a tűz a nagy szélben átcsapott a szomszédos pajzra, innen az istállóra, olyan rettenetes hőseget árasztván maga körül, hogy az égő épületeket még tíz lépésnyire is alig lehetett megközelíteni.

Amíg az egybeseregelt falubeleik az égő épületek körül foglalkozkodtak, nem vették észre, hogy az égő házak közelében álló nagy káivánista templom tornya szintén é. Csak akkor lettek figyelmesek a veszedelemre, mikor már az egész torony lángban állott és mikor már az oltásra gondolni sem lehetett. Mint egy óriási égő fálya, meredt az ég felé a magas lánggal egy torony, amelyről fűlétséggel pattogással hullott alá egy-egy darab tűzes bádöglet, égő lécs és még ezer egyéb darab törzsről, állandó veszélyben tartván a közeli házak szalmazsuppos teóit. Leírhatatlan fenségek, de leírhatatlan borzalmas látvány volt ez.

A fejezetszertépontra háglott. Az időközben megérkezett csesztreg, kerkaufalu, kutasi, alsó- és felsőszentzersebeti, ramocsi és péntekfalvi tűzőtűknek tüelleni kellett nézniök az elemek vad pusztulását, mert ugye, egyszerű kis feccsenfőző játékszernek bizonyultak a vadul pusztító lángterevet szemben. Míg a templom magára hagyatva lassan, de biztosan égett, épületről épülethez csapott át a tűz Tóth Györgyne portáján, melyről már a tűzőtűk serege egész gyűrűként vet körül s emberfeletti erőfeszítéssel nygekellett a teljes pusztulástól megmenteni. Ez azonban nem sikerült, amennyiben Tóthné egész gazdasága odaégett, úgy, hogy a szegény asszony családjával együtt koldusbotra jutott.

A rémület még fokozta, hogy egy 1 óra tájban óriási, ágyulóveszteri robbajjal lezuhantak a harangok, és kevéssel később, kilométerekre elhallatszó zuhanással összeomlott az egész torony. Közvetlenül a zuhanás után tornonyi magas lángnyelvek csaptak az ég felé, amelyek azután rövid egy óra letöréasa alatt elhamvasztották a templom összes berendezését és mindazt, ami elhamvaszható volt — ugyannyira, hogy a még nemrég hiszéken emelkedő templom helyén ma egy halom égett gerenda, félig elolvadt bádögletapok, a harangok laposra mállott, elfolyt reze s négy ormótlan, kormos, bedólt fal felkötés.

De a borzasztó pusztulást okozott vöröskakas itt még nem állott meg. Aig, hogy óriási zuhanással beomlott a templom tornya, Orbán Árpád vendégőse közeli házából hangos segélykiáltásokat vitt a még mindig dühöngő szél a részint még Tóthné elhamvadt portája, részint az egész környéket felperzséléssel fenyegető templom

körül buzgólkodó tűzőtűk felé. A templom szaratónkaitól kigyulladt Orbán iszfállója. Egy sereg tűzőtű most már az Orbánportához szaladt és nekilátott az oltásnak, amely csak annyiban sikerült, hogy a veszélyeztetett szomszédok házeit megtudták menteni, de a vendégőseknak az egész gazdasága, a természeti együtt elégett. Végre úgy az óra tájban óriási erőfeszítéssel sikerült lokalizálni a tüzet, amely emlékeztetés nappá tette a kerkanémetfalukának aug. 27-ét.

A kár nagysága még nincs megállapítva, ugyiszintén még a tűz oka is ismeretlen, de valószínű, hogy gyufával játszó gyermekek okozták. A község — mint haláljuk — országos gyűjtést fog indítani, hogy leeggyt templomuk helyébe újat építhessenek.

HIREK.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru Spiegel Árpád belvátniki lakos család névtel belygmiszterter engedéllyel „Szilárd”-ra változtatta.

— **Alsólendvai léányolgári.** Az alsólendvai léányos szűlőnek régi vágyuk meggyteljesedésbe. Már a most kezdődő tanévre megalakult a polgári léányiskola, s ezzel megszűnt az a régg érzett hiány, melyet eddig leginkább a kevésbé vagyonos szűlők gyermekei szenvedtek meg. Megszűnik tehát az az állapot, hogy nagy anyagi áldozatokkal messze idegenbe adják gyermekeiket, legfeljettebb kincstűk a szűlők, vagy megelégszenek azzal, hogy léányuk elvégezze a négy elemi osztályt s nem járhat iskolába tovább, mert óras polgári léányiskola. A léányolgári évek óta felszínre lévő eszméjét Hadrovics Elek körbejáró, az egyik érdeket apa vette most kézbe, aki meg sem állt vele mindaddig, míg meg nem nyerte az ügynek az alsólendvai léányos szűlőket s ezzel nem biztosította a léányolgári megalakulását. A szűlők természetesen örömmel állottak az agilis kezdeményezés mellé és így módon csakhamar befejezett tény lett a magánpolgári léányiskola megalakulása. Már ki is írták a pályázatot a tanítóól állásra, mikor olyan kedvező fordulat nyert a tanerő kérdése, amely örömmel töltheti el minden szűlő szívét. Kiss Dénes igazgató és a polgári fiúiskola tanári kara közölgynék tekintvén a léányolgári ügyét, vállalkoztak az oktatósokra, úgy, hogy egy-egy osztályt a legminimálisabb óradíjak mellett kap hetente 19 órá. Az előadások a polgári fiúiskola helyiségeiben tartatnak s az igazgató és tanárok

részéről — a hittant és kézümmunkát kivéve — minden egyes tantárgyból részlelősen oktatásban a növendékek. A hittant és kézümmunkát ugyanott fogják tanítani, míg az évrő vizsgát az összes tantárgyköből a csáktornyai polgári léányiskolában lesztek le a növendékek. Beiratkozni meg lehet 8-ág lehet Hadrovics Elek körbejáró.

— **A kolera.** A fekete rém szörnyű kaszájával ismét végig suhintott az országban. Mohács után Fiume, Fiume után Horvátország, majd Újpest, Budapest s a jó lsten a megmondhatója, hol fog végződni ez a fekete sor. Zalamegye — különösen annak alsó részét — kétszeresen érdeklő a koleralór szóló hírek, mert különösen a rettenetes nyavalya a tengerparttól fejtől már annyira, hogy 20 kilométernyire sincs már a zalai határtól. A csáktornyai járással határos varasdi járás egyik községében, Falinicz hegyközségben, amely aig val 25 kilométernyire a csáktornyai járástól, a minap hat emberen hivatalosan megállapították az ázsiai kolérát. A kolera közeledésének híre nagy konsternációt keltett az egész megyében s különösen a legközelebbebb érdekel csáktornyai járás főszolgabíróját, Szalmay Józsefet kérészte gyors és egyuttal erélyes intézkedésekre, nehogy a veszedelem a határosok nemőrdőmsége következtében átterjedjen Zalavármegy területére. Mire denekelőtt a Csáktornyai és Varasdi között Drávhádot tette a legszigorubb zárást, ahol a falinicz koleraemegbetegedések óta állandóan öt főny csendőrség figyel a Zalába átívó utasokat, csakis azoknak engedvén meg a szabad átjárást, akik kolera-nemess területéről valók. Ezeknivű szigorú utasítást kaptak a Horvátországból jövő utasok megjelölését illetőleg; a csáktornyai határrendőrségi különítmény, a járási csendőrség és a drávasímti községek előjáróságai. Igen nagyfontosságú intézkedés volt a csáktornyai főszolgabíróban az a rendtele, amelyben meghatározta a községek előjáróságának, hogy az idén tartassék vissza a népe a horvátországi bucsukra való vonulástól. A zalai nép tudvalójoleg éppen mostanában szokta ilyen nagy számmal felkeresni Mária-Bisztrizát, hogy Varasdi vidékén keresztül vezet az út. Zalamegye alsópánjának kellene sürgösen intézkednie, hogy ez a bucsújárás az egész Zalamegye területéről az idén megszűnjön. De a csáktornyai főszolgabíró komoly, erélyes intézkedését nem szabad tüelleni nézniök az alsólendvai hatóságoknak sem, különösen akkor, midőn Csáktornyával való szomszédsgunknál fogva nekünk is az orruk előtt kisért a fekete rém. Minden óvatosságra szükség van a közeli veszedelem idején, amely clien csak ugy lehet igazán a siker reményével védekezni, ha ebben minden tényező, hatóság és községség a legnagyobb lelkiismeretességgel ösfeol.

— **Iskolai értesítés.** Az alsólendvai róm. kath. elemi népiskolában a beiratósok szeptember hó 4., 5. és 7. napján tartatnak meg. Az ünnepeket „Vani Sancte” folyó hó 8-án lesz, mely után a rendes tanítás veszi kezdetét.

— **Elmaradnak a katonai ellenőrzési szemlék.** A honvédelmi miniszter arról értesítette Zalavármegyé alsópánját, hogy az idei katonai ellenőrzési szemléket nem tartják meg. A tartalékos tisztek november 4-iki szemléjét azonban mint rendezen, ez évben is megtartják.

— **Művészestély Csáktornyán.** Csáktornyai közönségének ritka művelthezen lesz része f. hó 5-én este. Egyetlen előadásra lerándul hozzájuk Pintér Imre, a népvészhiáz elsőrangú művésze, kinek gyönyörű nóitát a gramofon lemezek utján szűleiben-hosszabban az országának ismeri a közönség. Pínerrel együtt Parlágy Kornélia, a budapesti János vívű verseny győztese és Fehér Artur, a Nepopera elsőrendű művésze is fellép a sokat ígéro művész-estélyen, amely elé érhető kíváncsisággal tekint egész Csáktornyai közönsége.

— **A megyei hírlapírás körébből.** A keszthelyi „Balatonvidék” c. hetilap tel-szerkesztője, Orbán Dező ebbebbi állásáról lemondott. Helyébe Dr. Bozay József keszthelyi ügyvéd lépett.

— **Nincsenek díjmentes anyakönyvi tanúsítványok.** Az óvodákba és elemi iskolákba való beiratkozásnak eddig elégséges volt, ha a szűlők névszék születési bizonyítvány helyett bélyeg- és kiállítás díjmentes anyakönyvi tanúsítványokat szereztek be gyermekeik születéséről. Nemrégiben ezt a belygmiszter betiltotta és

— Hm, hm...

— De gyerekek, menjünk már innen, mert még egy kis dolgom is volna. Ha akartok, segítetek...

— Megyünk, hogyne! — szolt az egyik. —

— Üzletről van szó?

— Hát persze, — válaszolt Szaglász. — Mikor a legközelebbi utcasorkor értünk, Szaglász befelűt a szipjába és velem egyidőreűleg kirántotta revolverét.

— Egy moccanás se legyen! — kiáltott.

— Ne mozogjatok, fiam, — szóltam szeretettel, — mert mosta lesz a kutaybőr!

Pár perc múlva az elősiető rendőrök segítségével a kerületi kapitányságon hűsöltek.

— — Mikor helyet foglaltunk a „Royal” egyik sarokasztalánál, megszólított Szaglász: —

— Jó, most halgatom!

— No, hát beszélék. Kezden az elején. Első dolgom volt a holttestet körülményesen megvizsgálni. Láttam rajta a fojtogatós nyomait. Tehát csak azután lett felakasztva, mikor megfojtották. Kikutattam a sebeit és találtam nála egy erszényt, abban 12 korona 32 fillért. Ebből megadtam, hogy a büntény nem rablasi szándékból, hanem asszubból lett elkövetve.

— A legyilkosról pedig így nyertem a képet. Megvizsgáltam a nyomokat, kétféle láthat: egy meztelen lábától származó és egy durva szeges cipőtől származó. A szeges cipő és az, hogy a lépés nyomainak vonala és menetirányvonala nem hegyes szögben metszettek egymást, hanem majdnem derékszögben, — meg-

mondták nekem, hogy hajómmunkással van dolgom. Hogy sánta, abból következtettem, hogy egyik lábnyoma mélyebb volt a másiknál. Hogy vérmes, elmondta az, néhány erős sepp volt ami orráról egy kapott ütéstől szárvagott. Sebőll nem származhatott, mert azt felgotta volna, de ő így kicidézte sepegette is; talán még zsebkendőjét kereste. A szópoka adata meg azt a különös ismeretelőt jelet, hogy bal-sztemfoga hiányzik. Nézze ezt a csontot. Ugy-e, észreveszi oldalán ezt a bevágást? Nyilvánvaló, hogy nem valami vágóeszköz okozta, mert akkor sima lenne. Annyira távol sem állhatnak fogai egymástól, mert ez sokkal szélesebb, semhogy közéjük lehetne vésíteni; tehát okvetlenül kellett hiányzani egy fogának, még pedig a szefomogának, mert minden ember ott fogja a pipáját. Az előre álló állkapocs szinten éről a kis csontnál van véve. Nézze meg az én szivar-zsopokámát és azt. Ugy-e észre veszi, hogy az enyem áll és felül egyformán van rávga, míg ennek az alsó részé mélyebben van kivásítva, jelölt annak, hogy emberről alsó állkapocs jobban kiáll, mint a normális embereké. Ennyi az egész!

Elmúlva hallgattam. Micsoda ész ez, hogy a semmiből is kihasznál mindent!

— Kedves Szaglász ur, igazán köszönöm, hogy ebben az élvezetben részesített és nagyon kérem, vigyen magával máskor is!

— Jól van, nagyon szivesen, — felelte és ezzel bucsut vettünk egymástól — a legközelebbi viszontlátásig.

elrendelte, hogy iskolai beiratás céljára csak rendes anyakönyvi kivonat (születési bizonyítvány) használható, mert a tanúsítvány használata 200 koránag terjedhető bírsággal büntetendő.

— Tenyészállat-díjazás Alsólendván.

Tegnap, szombaton délelőt kedvező időjárás mellett folyt le az alsólendvai vásártérén a Zalamegyei Gazdasági Egyesület által a kormány támogatásával rendezett járási tenyészállat-díjazás. A kiállítás iránt az egész járásban heteken át nagy volt az érdeklődés, minek következményeképpen a tegnapi állatdíjazás sikere el nem maradt. A díjazásra úgy helyből, mint a járás területéről nagy számmal hajtottak fel nyugati úszókat és teheneket, melyek között több olyan példányt láttunk, melyek nagyon megérdemelték a nekik, illetőleg a tenyésztőjüknök megítélt díjat vagy oklevelet. A kiállítás meglepetésére igen sok érdeklődő ment ki a vásártérre, ahova kevéssel 9 óra után érkeztek meg Sárközy Victor zalaegerszegi gazdasági titkár, az egész díjazás vezetője, a gazdasági egyesület képviselőiben. A városi hatóságok a kiállítást Grassanovits Ottó főjegyző, míg a járási szolgabírósgot Szilágyi Desző képviselték. A díjazás alkalmával két bizottság működött, egyik a tehenekre, másik pedig az úszókra nézve bíráskodott. A tehenekre nézve a következőkből álló zsűri ítélkezett: K. Hajós Mihály kir. tanácsos, Szilágyi Desző járási szolgabíró, Raffensperger József intéző, Dr. Kürthy Desző urad. titkár és Treiber Mihály hosszalufalui községbíró.

Az úszókra nézve zsűri-tagok voltak: Eörsi Gyula urad. főszámvéző, Iyancsik György földbíró, Osváld József földbíró (Kerkau-falu), Mihályi Sándor zalaegerszegi gazdasági segédjegyző, Horvát Károly alsólendvai m. kir. állományos és Fehér János pészehai bíró.

Felhajtott állatait után jutalomban részesültek a következők: Tehenükért jutalmat kaptak: Szollár Péter (Zorkóháza) a 100 koronás I-ső (állami) díjat, Harangozó József (Orlovcsák) az Alsólendvai Takarékpénztár 75 koronás I-ső díját, Göncz Péter (Hidvégy) az Alsólendvai Takarékpénztár 50 koronás II-ik díját, Horváth Mihály (Zorkóháza) az 50 koronás II-ik állami díjat, Göncz János (Hidvégy), Zelkó József (Rédics) és Horváth Mátyás (Kispalánka) a 25–25 koronás III-ik állami díjakat és Cseh Ferenc (Bántornya) a 25 kor. III-ik egyesületi díjat. Végül Rosenberger David (Zalabaksa) oklevelet kapott.

Úszókúért jutalmat kaptak: László Gy. (Gönterháza) a 100 koronás I-ső (állami) díjat, Horváth József (Hidvégy) az Alsólendvai Takarékpénztár 75 koronás I-ső díjat, Györkös Márk (Zorkóháza) az Alsólendvai Takarékpénztár 50 koronás II-ik díjat, Kovács Ferenc (Zorkóháza) az 50 koronás II-ik állami díjat, Vida Ferenc (Csentevölgy), Horváth Mihály (Zorkóháza) és Göncz Pál (Hidvégy) a 25–25 koronás III-ik állami díjat és Szomi Vendel (Bödeháza) a 25 koronás III-ik egyesületi díjat. K. Hajós Mihály ügyvéd (Alsólendva) oklevelet kapott. — A díjak kiosztása után veget ért a kiállítás s ki-ki boldogan hajította haza győztes állatját, amely gazdájának a ropogós bankókon kívül dícsőségét s a jövőre nézve biztatást szerzett.

— **A főbíró szabadságán.** Székely Emil, járáskun főszolgabírája aug. hó 30-án tíz napi szabadságra ment. Helyettese Szilágyi Desző szolgabíró.

— **Öngyilkosság tűzhálállal.** Vajda Károly szentantánai tanító, ki gyors egymásutánban vesztette el a nejét és a nagy lányát, buskomorságában borzalmat módját eszelte ki az öngyilkosságnak. A szerencsétlen ember nagy csomó virággal és egy üveg petrolummal szeretteinek sírjához ment. A virágot a síron szétthetette, a petrolummal pedig ruháját leöntvén, azt meggyújtotta. Mint egy eleven fálya futkosott a tetőben, mig nem agyonperzselődött, holtan összerogyott.

— **A villanyvilágítás érdekében** egy ívet körtéztek a városban, amelyen T o m a János bíró és Grassanovits Ottó főjegyző arra kérék a közönséget, hogy ki-ki jegyezze fel, hány lámpára lesz szüksége, ha majd a villanyvilágítás meglesz. Az aláírás pedig csak úgy dőlt, egyrészt azért, mert mindenki óhajtja a villanyvilágítást, másrészt, mert az aláírás még semmire sem kötelez. Ugy tudjuk, hogy 950 lámpát jegyeztek elő az aláírásíven, amely szám nem sok ugyan, de éppen elég ahhoz, hogy a villanyvilágítás végre megleszülék.

— **Átrepülte a Balatont.** Most számunkban írtunk Lányi Antal honvédhadnagy, aviatikus merész tervéről, aki arra vállalkozott, hogy Badacsonnyal monoplánjával a Balatont átrepülje. A hadnagy hetfőn délután át is repülte a Balatont s erről a következőket jelentik lapunknak: Estefele felült gépére Lányi Antal hadnagy és sikeresen startolt. Eleinte elliptikus pályán körülrepülte a hatalmas Badacsony-hegyet, aztán egy szűk helyre simán leszállott. Majd néhány perc múlva újra fölemelkedett a levegőbe és hajók kíséretében a Balaton fölé szállt, amelyet mintegy százhatsz méter magasságban nyolc perc és két másodperc alatt egész szélességben átrepült. A fonódó kikötő közelében, amelyet egészen elepett a közönség, szerencsésen leszállott. A tömeg lelkesen tüntetett Lányi mellett, aki ezzel az utjával újabb dícsőséget szerzett a magyar aviatikának.

— **Étvágytalanságban szenvedők** sokszor mindenféle csodaszerrrel próbálkoznak, melyek a gyomrot megtöltik és ingerlik, de a kívánt hatást legfeljebb csak egy-egy alkalomra képesek előidézni. A ki étvágytalán földönnyal helyre akarja állítani, célját úgy fogja elérni, ha néhány napon át a reggeli előtt 1—2 deciliter **Ferenc József-keserültezt** iszik. A Ferenc József-keserültezt víz-források Igazgatósága Budapesten van.

— **A hétfői vásár.** Hétfőn országos vásár volt Alsólendván. Az a körülmény, hogy belátatlan idő óta ez volt az első olyan vásár, amikor a szarvasmarha- és sertés-felhajás engedélyezhető volt, sok falusi idegent esalt városunkba, de a vásár ennek dacára is jóval mögötte maradt a jó vásároknak. A kínálat feltűnően élénk volt, minek oka abban rejlik, hogy úgy a helybeli, mint a vidéki kereskedők és iparosok a legveresebb reményekkel néztek e vásár elé, amelyre aztán olyan készlettel vonultak fel, hogy szinté roskadozott a sok portékától mindegyik sátor. Kint az állatvásár meg pláne népes volt. A feltűnően nagy felhajással szemben azonban itt sem volt olyan élénk a kereslet, mint előre hinn lehett. — Szóval, a régi jó vásárok ideje már elmúlt s a mai vásárok csak éppen annyit érnek, hogy megfizetik a kereskedők s iparosok kiadását.

— **Mayersberg Frida Nagykanizsán.** — Mint értesülünk, Adorjánné Mayersberg Frida a nálunk is előnyesen ismert táncantánító, Nagykanizsán szeptember végén tánciskolát nyit. Mayersberg urnő hosszabb ideig marad Zalában s ezekben — valószínűleg a télen — Alsólendván is tart egy táncúrszat.

— **Hirtelen halál.** Gomzi István 26 éves lendhavasszulfaluhegyi kőműves-legény szombaton a járáskunhalmi Felsőszenterzsebeten dolgozott egy ház építésénél. Délben Gomzi ebédhez ült, de nagyon romlottan találta a húst, amit ebédre kapott s inkább nem evett. Délután pontban 1 órákor ismét munkába fogott Gomzi, de egyszerre rosszul lett, szédülni kezdett és a másik percben ájultan esett össze. Társai odarohantak hozzá, felemelték a földről és vízzel kezdték kezelni, de Gomzi nem tért magához. Meghalt. Valószínűleg napzúros okozta a halálát.

— **Agonyomta a homok.** Súlyos szerencsétlenség érte a múlt hétfőn Kaiser Vilmos baki uradalmi intéző családját. Kis fia, Gyula a

baki homokbányában játszadozott, mialatt a kocsisok a homokfalat bontották. Egy meglazult homokréteg a magából lezuhant s a szegény gyermeket maga alá temette. Mire kiásták, már meg volt halva. Nagy részvét mellett temették el a szerencsétlenül járt fiúcskát. A hatóságok pedig vizsgálatot indítottak, hogy kit terhel a szerencsétlenségért a felelősség.

— **Beiratás az ovodába.** A helybeli ovodába a beiratás csatornoként évi. A szűfők a beiratásakor 2 koroná egész évi ovoda-díjat tartoznak lefizetni.

— **A Mura halottja.** Szerdán a járásunkkal határos Barkóc községben egy feloszlának indult holttestet huztak ki a halászkó Mura-ból. A vizsgálat megállapította, hogy a halott P a l l é r István barkócói lakos, aki a tavasszal részeg fővel a Murába esett. Tette fenakadt a partmenti gyökérezetben és így jutottak most holttestéhez.

— **Gyilkos földműves.** Szabó József bányokésztyörgyri és Horváth Takács István várdóli lakosok éveken át közösen birtak egy cseleppéget, melynek jövedelmei miatt sok civakodás volt az illetárs földművesek között. A partparok közepette Szabó több ízben megígérte Horvátnak, hogy előbb-utóbb el fog banni vele. Ugyáltszik, a végleges leszámolásra vasárnap teljesen elszánta magát Szabó, — mert a bányokésztyörgyri nagykörtségben, hol egész vasárnap délután együtt idogáltak, több ízben belekötött Horváthba, akinek bekülénkösségen muolt, hogy Szabó ekkor tetleg nem bántalmazta. Szabó látta azt, hogy így eredményre nem jut, estefele látá szolg megbeszélve otthagya farsát a kocsiban. Horváth pedig meglehetősen titasan eszakarban szinten otthagya a kocsmat és hazafelé indult a szomszédos Várdólré. Még Bányokésztyörgyön két legény ajánkóztott neki, hogy hazakísérik, de Horváth viszkálódott őket azal, — hogy egyedül is képes lesz hazamenni. Alig váltak el egymástól, — a legények rémes javeszketésre lettek figyelmesek. Szabó ugyanis a várdólti út mentén egy szakadéki bokrai közt lesbe állva várta Horváthot, ki midőn ideért, Szabó egy nagy doronggal febe vágta, minek folytán az hanyatt esett. Ekkor mellé ugrott, s addig tiporta az szeges csizmájával, míg a szerencsétlen ember melkasa be nem szakadt. A két legény odaérkezése ré már alig volt benn élet, s mire körösvort is oda hívták, akkor már csak kihült teste fektött az út porában. A gyilkos gazdát a csendőrhöz hétfőn hajnalban elfogták s beszállították a nagykanizsai állóságok fogházába.

— **Élő fálya.** A minap nagy népcsoódület gyűlt össze Felsőszilágyiban Németh Péter vendéglátónál. Ott mulatozt az egész bucsu népe, vigadók jövedvel. Már beszélgetted, mikor egyszerre az udvar felől némi sikoltás hallatszott. Egy Németh Mihályné nevű asszonynak meggyult a ruhája és égő fálya gyázzal futkozott az udvarban. A kocsrszámán lévők közül többen kihorantak és az égő ruhadarabokat oltani kezdték, de addigra Nemethné annyira összeggert, hogy másnap belehalt sebeibe.

— **Tánculatság.** Vogel Miksa késztyörgy-völgyi vendéglős a ref. egyház pénztára javára f. hó 10-én vendéglő-megnyitási kapcsolatos tánculatságot rendez. Kezdeté délután 2 órákor. Belépti-díj: Szemelgyey 50 fill, családjegy 1 kor.

— **Vérhasjárny Sűmegen.** Sűmegen 3 hét óta vérhasjárny szedi áldozatát. Különösen a gyermekek kapják meg e rettenetes betegséget, de egy egész csomó felnőtt ember is felszik vérhasban. Éddig is több halotja van a járvárnak. Növeli a bajt, hogy tegnapelőtt a két símegei orvos is megbetegedett s most nincs, aki a beteget gyógyítsa. A község járványorvosok kirendelését kéri. Több kutató, melyeknek vize állítólag mig van fertőző, a hatóság lezárattott.

NYILTTÉR.

VUCSÁK RÓZSIKA BÄCHLE KÁROLY
magánírtásvéző

JEGYESEK

Alsólendva

Budapest

1911. augusztus hó,

Kiadó lakások és üzlethelyiségek.

ALSÓLENDVÁN a főúton ujonnan épült egemeletes házban 1911. október 1-ére több lakás és üzlethelyiségek kiadók. — Bővebbet a tulajdonosnál: Alsólendván, Alsó-utca 171. szám. 10—9

Gyönyörű hangu fiatal énekes

kanárik páronként, vagy csak hímek, jutányosan eladók. Valóságos diszei egy uri háznak! Venni szándékozó felvilágosítást nyerhetnek **BALKÁNYI ERNŐNÉL ALSÓLENDVÁN.**

„MILY ESETEKBE VAN VÁLÓPERNEK HELYE?”

Népies jogi utmutató a jogászok és a nagyközönség számára.

Tartalmazza az összes vátoókokat igen érthető népies nyelven, a cimlapján rendkívül érdekes, a váni készülő házastétel bősé haragját ábrázoló képél.

Írta Dr. Gerő Ernő bpesti ügyvéd.

ÁRA 1 KORONA.

A mű megrendelhető lapunk kiadóhivatala után.

SCHMIDT EDE

ZONGORATERME

- CSÁK TORNYA. -

AJÁNLJA ELSŐRENĐŰ MINŐSÉGŰ ZONGORÁIT ÉS HARMONIUIMAIT A LEGMODERNEBB KIVITELBEN. -

Zongorák már 500 koronától feljebb.

Harmoniumok . . . 150 " "

Czimbalmok . . . 100 " "

Következő világhírű cégek raktráira: Bösendorfer, Oeser, Ehrbar, Förster, Schriedler & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivanek, Dörr, Mannborg, Kotykiewicz, Weidig, Petrof, Chmel, Pemetschke, Koch & Korselt, Stügel.

Igen olcsó átjártosított hangszereket folyton kaphatók. Régiéket átcsereket újra. — ZONGORAKÖLCSÖNZÉS. — Részletfizetés áremelés nélkül. 73—15

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szörmefestő, vegyítisztító és gőzmosógóár

BUDAPEST, VII. KER., SZÖVETSEG-UTCA 37. SZÁM

megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározza, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőlet létesít és ezáltal módot nyújt a nagyeredmény közönségnek arra, hogy cseget — a csomagolás és postaköltség mellőzésével — közvetlenül felkereshesse. Alsólendván

SCHRANTZ ELEK divatáru- és varrógépkereskedő

vette át a képviselőlet és a gyár rendes árában vállalja az urali-, női- és gyermeköltönyök, díszítő és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, sznyegek, csipke- és végárak, szörmék stb. vegyítisztítását és festését.

== UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRMENÜEK MOSÁSÁT IS! ==

A n. érd. közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áráról, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőletet és számos megbízást kér a

15—5

KOVALD PÉTER és FIA cég.

Megérkeztek üzetembe a legszebb és legdivinosabb, művészies kivitelű **képeslevelezőlapok** melyeket jutányos árárt árusítok. **BALKÁNYI ERNŐ** Alsólendván.

Magyarázat

arról, hogy miért éppen a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL lehet a következő mosási eljárásnál a legjobb eredményeket elérni:

1. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN az összes szappanok között a legjobb.
2. Kiadósága folytán a legolcsóbb is egyuttal.
3. Tiszta voltáért 25.000 koronával szavatolnak.
4. Rendkívül enyhe és konzerválja a szöveteket.
5. Mert ezen szappan maga is könnyen oldódik, tehát a szennyet is könnyen feloldja.
6. Hideg vízben is nagyszerűen lehet vele mosni és megátalítja a szövetek szétesését és összemésését.
7. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL való egyszeri átsimítás megfelel más szappannal való 3—4-szeri átsimításnak.
8. A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN használata által időt, fáradságot és pénzt takaríthatunk meg.
9. Fehéríti a ruhát és feleslegessé teszi a napon való fehérítést.
10. Készítési módja egészen különleges és erre a célra csakis a legjobb nyersanyagok használatnak fel.
11. Gyártásánál évtizedek tapasztalatait használják fel.
12. Ezen szappan tökéletesítésén folytonosan dolgoznak és e czérből minden találmányt felhasználnak.

Mindez az „ASSZONYDICSERET” mosókivonatira is érvényes.

Hirdetmény!

A ki pénzt, időt és fáradságot akar megtakarítani, kövesse ezen mosási eljárást:

A ruha beátatása. Csak annyi vizet veszünk, hogy az egész ruhát éppen ellepje és a vízben annyi „ASSZONYDICSERET” mosókivonatot teszünk, hogy a felkavarásnál habozzék s azután a ruhát éjszakan át áztatjuk.

A tulajdonképpeni mosás azután csak nagyon kevés fáradsággal fog járni, ha SCHICHT-SZAPPANT, SZARVAS vedjegyvel használunk. Mert minden tisztalanságot feloldott már az „Asszonydicseret” mosókivonatot és most már csak az szükséges, hogy ezen feloldott szenny a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPAN habja által lekötöcssék. Minden fáradságos dörzsölés és zörömpölés elkerülendő; a ruhába erősen beleveddöntött foltokat úgy távolítjuk el, hogy a ruhát a foltok helyén mindkét oldalán SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL bekenjük és azután összegyngyolva, egy óra hosszág állni hagyjuk. Ilyen módon minden szennyet könnyen lehet kimosni.

Ha a vízbe, a melyben a ruhát főzzük, kevés SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANT, vagy „ASSZONYDICSERET” mosókivonatot teszünk, az nagyon célszerű. Igen fontos, hogy a ruhát bőséges vízben többször gondosan kiöblítsük, a mig az összes, a SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN által feloldott szennyrészecskéik el vannak távolítva és az öblítővíz teljesen tiszta marad.

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, venterem-magvak, ugyisintelen norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építési- és szeszraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmire építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Lendvahosszafalu.

BÄDER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SÄNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sütőjeje Foutca.

DÖRING BÉNO rézműmester Kanizsai-úton.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasvárhely.

DOMINÓ JÄNÖS aca Lendvahosszafalu.

DZSUBAN JÄNÖS vendéglős Alsókakos.

EKE PAL téglamester Hosszafalu.

ERMÉNYI JÄNÖS bäsübt és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU teglavyáros és gözmalom-tulajdonos Alsórendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinberg-, rövid-, diszmu-, játék-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék ural-dívat öklökben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKÓ ANTAL vendéglős Bántoriya.

FÜRST ALAJOS kereskedő kerkeszentmiklóson.

FÖLDES MOR kávéháza Csaktoriya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Redics.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GILBER GÜSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GREGÖRENCICS JÓZSEF szikvagyártó. Kivánatra szikvett vidreke is szállít.

GÖMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esatornák szakaszru készítését.

GÄL JÓZSEF molnár Petchesháza.

GÖDINKE LÄSZLÖ szobak- és csemfistó.

GÖNCZ GÄBOR pékmaster ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyéret és süteményeit.

HARTMANN EDÉ férfi-szabó (Alsó-úton.)

GAÁL SÄNDOR, a redicsi hengergözmalom új berendezését ajánlja újonnan átadott malmát mindenmire gabonák őrésére.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HÖRVÄTH IVAN vendéglős Bántoriya.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg.

HÖRÄK ÖDÖN bútorkovcsk és asztalos Csaktoriya.

HÖRVÄTH GEZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

KÄRDÖS TESTVÉREK vendéglője Hosszafalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csaktoriyan.

KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindenmire betonmunkát. Kész övek és hidak kaphatók.

KESZLER JÓZSEF és FIA gazdasági gép, varrógép és kerekpár gyári raktára, valamint műhegymalmi liszt nagyban lakata. (Bromer-fele ház.)

KÖSA MÖRIC építmester Nemesnepen.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhely Lendvasvárhely.

LEBOVITS KÄRÖLY vendéglős Domasinec.

LÄCHENBÄCHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MÄYER ÖDÖN drás és ókszerész. Nagy raktár chim-ezist árukban.

MÄYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vasalások és takaréktűzhelyekben. Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, palinkaföldje.

MÄURER FERENC szobafestő és mázoló.

MÄRTON KÄLMÄN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomko-raktár.

MÜRSICS LAJOS építőiparos.

MÖLNÄR JÓZSEF szobak- és csemfistó Kanizsai-úton.

MIKÖLA FERENC asztalos

MILHÖFER TESTVÉREK vegyeskereskedő Lendvasvárhely.

NEUBÄUER ANDRÄS „Köröna” nagyvendéglője NEMETH PAL gép- és építéltakos.

NEMETH ISTVÄN cseresposm- és tetőfedő Resznek

NEMETH ERNÖ borhelyüzlete Fout, Beck-f. házban

PÖLLÄK SAMU vendéglős Murahely (Döckleszin.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

PERKÖ VENDEL hentes-áru-üzlete a Fouton.

PÖLLÄK LAZÄR nagykerekedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PÄNDÜR LAJOS szobak- és csemfistó, épület- és bútór-mázoló

REVERENCICS ISTVÄN vendéglős Letenyen.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik a hegyen.)

REICHENFELD SÄNDOR meszáros.

ROSENBERGER DÄVID kereskedő Zalabaksán.

REICH H. vegyeskereskedő, tojás- és vadszállító Nagypalján.

RAMFTL SÄNDOR ural-szabó és angol női felöltő-készítő

SBÜL KÄRÖLY vendéglős Radamos.

SCHWÄRCK KÄRÖLY borkereskedő és szikvagyáros

SIPOS DÄNIEL ural-szabó angol szövet-újtonsági megkereskedő, melyekből fess, szép ruhák készítenek.

SCHWÄRCK LIPÖT bútorkereskedő Varasd.

SÄLÄMON JÄNÖS molnár Lovaszi.

STERMÄNN JÓZSEF ácsmester Lendvahosszafalu.

SCHIRÄNTZ ELEK rötös- és divatruhás. Aláandó nagy raktár a kütönö Central-Böbblin varrógépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbudojos.

SIMONKA ISTVÄN kömüves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÄNÖS szikvagyártó.

SIMONKA JÓZSEF ácsmester, Alsórendva.

SCHÄFFHAUSER ENDRE mechanikus, Foutca.

SZABÓ FERENC építmester Lendvasvárhely.

TIVADÄR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

ÖzV. TÜSKE FERENCNE vendéglős.

TÄKÄTS FERENC asztalos.

TOPLÄK JÄNÖS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TURNAUER BLÄLA kereskedő és vendéglős Murarey

VÄRGA MÁTYÁS a szőlőhegyen elősön elad fias és zöldsé szőlőültetvények a legjobb bor- és esemegefajlokban. Különösen ajánlja a krévezte olivanyokat

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

WÖRTMÄN BÉNO rötös- és divat-kereskedése.

WÄLTERSÖRDFER ADOLF meszáros.

WÖLFSÖHN HENRIK központi káves.

WEISS ZSIGMÖND elsőrendű férfi-szabó.

WEINSLINGL JÄKÄB gözmalma Gönterháza.

658.1911. végrh. szám.

Arverési hirdetemny.

Gider Lajos végrehajlató javára végrehajlati szenedvettél a regedi és kir. járásbíró 1911. C. II. 47 sz. kielégítési végrehajlat és az alsórendvai kir. járásbírósig 1911. V. 222/7 sz. kiküldetést rendelő végzése alapján hátralékos 144 kor. 09 filléreny követés és járuléki kielégítésére Adójánfalva községben

f. é. szeptember hó 9-én d. e. 10 órakor

1500 darab kisebb-nagyobb dongafa, és 800 darab kisebb-nagyobb szál tölgyfa és egyéb ingóságok 950 kor. becserétkében bírói árverés utján fognak eladattni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becserétké meg nem ígértetnek az a kiküldötti áron alul is a legtöbbet ígérő által megvetnek jelentetik ki meg akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételért azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsórendván, 1911. augusztus 25.

Havel, kir. bír. vjajtó.

Az alsórendvai járásban levő **Lendvahosszafalu** községben egy igen jó forgalmu **korcsma, a szükséges melléképületekkel** s egy teglyártáshoz igen alkalmas földbirtokkal, illetőleg réttel együtt örök árban eladó. — Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos: **Németh István vendéglős Lendvahosszafalu, Zalamegye.**

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!